

Dosarul nr. 2ra-149/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: A. Brăgaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ludmila Cebotari, reprezentată de avocatul Andrei Briceac,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ludmila Cebotari împotriva Societății Comerciale „Dufremol” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, încasarea indemnizației de eliberare din funcție și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de către Ludmila Cebotari și s-a menținut hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La 24 aprilie 2018, Ludmila Cebotari a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Dufremol” SRL cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, încasarea indemnizației de eliberare din funcție și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 14 noiembrie 2011, între ea și SC „Dufremol” SRL a fost încheiat contractual individual de muncă nr. 304. În temeiul acestui contract a fost angajată în funcția de Șef serviciu personal, iar, la 06 ianuarie 2012, a fost transferată în funcția de Șef secția cadre al SC „Dufremol” SRL. Pe parcursul executării contractului individual de muncă și-a îndeplinit conștiincios și responsabil obligațiunile de serviciu, fără careva încălcări sau abateri, pentru acest fapt a fost apreciată de conducerea pârâtei.

Ludmila Cebotari a relatat că în anul 2016 între ea și directorul societății pârâte s-au iscat neînțelegeri și conflicte, a căror cauză nu a înțeles-o, deoarece nu și-a încălcat obligațiunile de serviciu și nu a avut abateri disciplinare, însă conducerea SC „Dufremol” SRL căuta motive pentru a o concedia. La 28 septembrie 2017, între ea și directorul general al pârâtei, Ilona Șor a avut loc un conflict cu țipete și reproșuri din partea ultimei, care a atenționat-o că o va concedia cu orice preț. În urma acestui incident a suferit un stres puternic, afectându-i sănătatea și a fost nevoită să se afle în

concediu medical în perioada 28 septembrie 2017 – 20 noiembrie 2017, iar la 24 octombrie 2017 a suportat o intervenție chirurgicală, din cauza stării de stres în urma conflictului din 28 septembrie 2017.

Mai mult, reclamanta a menționat că, la 30 octombrie 2017, prin intermediul oficiului poștal a expediat în adresa pârâtei o scrisoare, prin care a informat despre necesitatea unei perioade de timp pentru recuperare în urma intervenției chirurgicale, scrisoarea fiind recepționată la 01 noiembrie 2017. În aceeași zi, SC „Dufremol” SRL a emis ordinul nr. 525/C, prin care a dispus reducerea funcției de Șef secția cadre, peste două luni calculate din 01 noiembrie 2017, fără includerea perioadei aflării în concediu medical al său. Cu ordinul menționat și preavizul din aceeași dată, a luat cunoștință la 20 noiembrie 2017 când a revenit din concediu medical, însă nu a fost de acord cu deciziile conducerii pârâtei.

Prin urmare, Ludmila Cebotari a indicat că, la 23 noiembrie 2017, a înaintat pârâtei o cerere, prin care a solicitat ca ziua de vineri a fiecărei săptămâni să-i fie acordată pentru căutarea unui alt post de muncă. La aceeași dată a înaintat o altă cerere, prin care a solicitat eliberarea exemplarului contractului individual de muncă și a acordurilor adiționale. Tot în aceeași zi, SC „Dufremol” SRL a emis ordinul nr. 530-C, prin care i-a acordat ziua de vineri a fiecărei săptămâni pentru a-și căuta un loc de muncă, iar, la 24 noiembrie 2017, pârâta a emis un nou ordin nr. 531-C, prin care a dispus transferarea sa din oficiul situat în mun. Chișinău, bd. Decebal 80/3, în oficiul situat în mun. Chișinău, str. Tighina 12, of. 307. Aceste acțiuni au reprezentat o intimidare din partea conducerii SC „Dufremol” SRL și o dovadă a faptului că urmează a fi concediată.

Reclamanta a mai invocat că, la 08 decembrie 2017, pârâta a emis ordinul nr. 535/1/C, prin care a obligat-o să prezinte carnetul de muncă juristului SC „Dufremol” SRL, în caz contrar se va considera că carnetul de muncă este pierdut. Cu ordinul menționat a luat cunoștință la 11 decembrie 2017 și i-a comunicat conducerii societății pârâte că carnetele de tip vechi și de tip nou erau în safeu, dar au fost ridicate în timp ce se afla în concediu medical. Iar, la 13 decembrie 2017, a expediat pârâtei o scrisoare prin care i-a comunicat despre ridicarea documentelor și a carnetelor de muncă în timp ce aceasta se afla în concediu medical și i-a solicitat să-i prezinte copia actului de ridicare a documentelor, însă solicitările sale nu au fost satisfăcute.

Ludmila Cebotari a relatat că, la 22 decembrie 2017, a expediat pârâtei o nouă cerere, prin care a solicitat eliberarea exemplarului contractului individual de muncă, iar, la 29 decembrie 2017, SC „Dufremol” SRL prin răspunsul nr. 582, i-a refuzat să-i elibereze actele. La 31 ianuarie 2018, prin ordinul nr. 15-C a fost concediată, cu desfacerea contractului individual de muncă în temeiul art. 86 alin. (1), lit. c) din Codul muncii. Odată cu emiterea ordinului de concediere, urma să i se achite plata salarială, indemnizația pentru eliberarea din funcție, indemnizația pentru concediul anual nefolosit, însă i-a fost achitată doar suma de 9105,95 lei, dar plățile care urmau a fi echitate depășesc suma menționată.

În concluzie, reclamanta a specificat că indemnizațiile spre achitare au fost calculate greșit, iar ordinul de concediere este ilegal și urmează a fi anulat. Totodată, a considerat că pârâta nu a respectat procedura de concediere prevăzută de art. 88 din Codul muncii, fiind emis cu încălcarea termenului de 2 luni de preavizare, nu i-a fost oferit un alt loc de muncă în cadrul unității, nu a informat Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă și nu a solicitat opinia organului sindical cu privire la

concedierea sa, iar concedierea pe motiv de reducere a statelor de personal este de fapt o camuflare a scopului de concediere a sa, cu orice preț.

Ludmila Cebotari a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 15-C din 31 ianuarie 2018, emis de către Directorul general al SC „Dufremol” SRL Ilona Șor, restabilirea în funcție de Șef secția cadre din cadrul SC „Dufremol” SRL, încasarea prejudiciului material cauzat prin absența forțată de la muncă, pentru perioada 31 ianuarie 2018 – 23 aprilie 2018 reieșind din salariul mediu lunar al reclamantei, a prejudiciului moral în sumă de 200000 lei, a indemnizației de eliberare din serviciu în conformitate cu art. 186 alin. (1), lit. a), b) și c) din Codul muncii și a cheltuielilor de judecată.

În cadrul judecării cauzei, pârâta SC „Dufremol” SRL a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii, ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 53-62).

Prin hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, acțiunea formulată de Ludmila Cebotari s-a respins, ca neîntemeiată (vol. II, f.d. 40, 43-56).

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a constatat că ordinul de concediere emis de SC „Dufremol” SRL este legal, deoarece potrivit înscrisurilor anexate compania pârâtă a redus funcția deținută de reclamantă cu titlu de măsuri pentru eficientizare și restabilire a activității economice pe care o desfășoară societatea pârâtă. Totodată, prima instanță a apreciat critic argumentul reclamantei cu privire la faptul că nu a fost motivat ordinul privind reducerea statelor de personal, din motiv că în ordin este indicat expres motivul reducerii statelor de personal, acesta fiind apreciat ca unul economic.

Mai mult, instanța de fond a reținut ca fiind declarative afirmațiile reclamantei cu privire la faptul că SC „Dufremol” SRL a avut posibilitatea să-i acorde reclamantei o funcție disponibilă, deoarece reclamanta nu a prezentat probe în susținerea declarației menționate.

Cu privire la argumentul reclamantei despre faptul că nu a informat Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă și nu a solicitat opinia organului sindical cu privire la concedierea sa, instanța de fond a relatat că, la 06 decembrie 2017, pârâta a prezentat Agenției informația privind disponibilizarea reclamantei, fapt confirmat prin răspunsul Agenției nr. 274 din 26 aprilie 2018 (vol. I, f.d. 193), iar potrivit certificatului nr. 326 din 25 iulie 2018, eliberat de către Directorul SC „Dufremol” SRL, se atestă că angajații companiei nu au constituit careva organizații sindicale și nu sunt membri unor organizații sindicale de nivel național, teritorial, interramural sau ramural.

Referitor la argumentul Ludmillei Cebotari despre faptul că pârâta nu i-a achitat plățile salariale și a indemnizațiilor de eliberare din serviciu, prima instanță a menționat că nu corespunde realității, deoarece ordinele de plată a sumelor sunt anexate la materialele cauzei (vol. I, f.d. 102-119) și au fost semnate personal de către reclamantă, pentru confirmarea ridicării sumelor achitate.

La 26 martie 2019, Ludmila Cebotari, reprezentată de avocatul Andrei Briceac a declarat apel împotriva hotărârii din 26 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate de Ludmila Cebotari (vol. II, f.d. 42, 65-77).

Prin decizia din 10 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Ludmila Cebotari și s-a menținut hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. II, f.d. 96-105).

Referitor la procesul de luare a acestei soluții, instanța de apel a constatat SC „Dufremol” SRL a probat executarea obligațiilor sale față de Ludmila Cebotari, apelanta primind toate plățile și indemnizațiile achitate, inclusiv indemnizația de eliberare din serviciu. Astfel, Colegiul a apreciat ca nefondate argumentele apelantei cu privire la netemeinicia hotărârii contestate, deoarece nu corespund realității, iar prima instanță a examinat legal cauza și a pronunțat o hotărâre fondată.

La 27 noiembrie 2019, Ludmila Cebotari, reprezentată de avocatul Andrei Briceac a declarat recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 26 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenta a afirmat că instanța de apel a examinat superficial cauza, refuzând să aplice normele de drept material, pronunțând o decizie nemotivată, deoarece nu răspunde argumentelor invocate în cererea de apel.

Ludmila Cebotari a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 43 din Constituția Republicii Moldova, 42¹ și 197¹ din Codul muncii, iar intimata nu a respectat procedura de concediere prevăzută de art. 88 din Codul muncii, ordinul de concediere fiind nemotivat și emis cu încălcarea termenului de 2 luni de preavizare, nu i-a fost oferit un alt loc de muncă în cadrul unității, nu a informat Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă și nu a solicitat opinia organului sindical cu privire la concedierea sa, iar concedierea pe motiv de reducere a statelor de personal este de fapt o camuflare a scopului de concediere a sa, cu orice preț.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 10 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată recurentei Ludmila Cebotari, prin intermediul oficiului poștal, iar avocatului Andrei Briceac, prin intermediul poștei electronice, la 13 noiembrie 2019, conform informației anexate la materialele cauzei (vol. II, f.d. 106-107), însă date despre recepționarea deciziei contestate nu sunt la materialele cauzei.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost declarat de Ludmila Cebotari, la 27 noiembrie 2019, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 06 decembrie 2019, în adresa intimatei SC „Dufremol” a fost expediată copia recursului declarat de Ludmila Cebotari (vol. II, f.d. 137).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ludmila Cebotari, reprezentată de avocatul Andrei Briceac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Ludmila Cebotari, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Ludmila Cebotari nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că,

modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ludmila Cebotari, reprezentată de avocatul Andrei Briceac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ludmila Cebotari, reprezentată de avocatul Andrei Briceac împotriva deciziei din 10 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ludmila Cebotari împotriva Societății Comerciale „Dufremol” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, încasarea indemnizației de eliberare din funcție și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan